

Enotna in složna opozicija.

Danes teden so se končala posvetovanja voditeljev opozicije, ki so s svojimi sklepi dala popolnoma jasno sliko opozicijske zveze ali bloka. Voditelji opozicije so sklenili brezpogojno, da ostanejo čvrsti in složni v sodelovanju. Svoj delovni načrt so izdelali na tak način, da ne more biti niti govora o posebnih nastopih in ukrepih, željah in namelih od posameznih skupin in strank opozicijskega bloka. Ono, kar je najvažnejše, je sedaj izraženo v podpisnem sporazumu o delu in nastopanju bloka. Ta sporazum ima iz političnega vidika jasno označena državno-pravna vprašanja tako, da stranke bloka niso vezane samo z enotnim programom dela, ampak da imajo izdelane tudi osnovne načrte skupnega političnega temelja.

Stranke opozicijskega bloka se bodo javljale od sedaj naprej vedno kot celota v vseh vprašanjih, ki se tičejo važnejših pogajanj ali kaj podobnega, v parlamentu pa ne osnujejo skupnega kluba ampak ostanejo klubi (Jugoslovanski, demokratski, HRSS in bosanski) kakor doslej, da opozicija ne bo imela škode vsled pravil beograjske skupščine. Ta pravila pripuščajo namreč za vsako razpravo vsakemu klubu po dva govornika in če bi imela opozicija samo en klub, bi se pri vsaki razpravi lahko oglasila le dva njena govornika.

Za skupno delo in nastopanje opozicijskega bloka so merodajne glavne točke sporazuma, na katerih je temeljila Davidovič-Koroščeva vlada in katere so bile tudi podane v nastopni izjavi te vlade. O političnem delu svojega posvetovanja pa voditelji opozicije ne izdajajo nobenih obvestil, ker jih ni treba, ko je opozicijski blok postal politična celota na znotraj in zunaj in ko je najboljši odgovor in vse vesti iz vladnih krogov o nesoglasju in razcepitvi opozicije.

Objavljeno obvestilo enotne opozicije, podpisano v imenu Jugoslovanskega kluba od dr. Korošca, v imenu demokratov od Davidoviča, dr. Marinkoviča in dr. Kumanudija, od Hrvatske zajednice in Radičeve stranke od dr. Poliča, Pavle Radiča in dr. Nikiča, od Jugoslovanske muslimanske organizacije od dr. Hrasnice in od neodvisnih radikalov od Nastas Petroviča, se glasi:

»Zastopniki strank narodnega sporazuma so na sejah 23., 24., in 25. februarja 1925 sklenili sledeče: 1. Zastopniki sporazumnih strank ugotavljajo, da so njihove stranke odobrile politiko narodnega sporazuma in da so izvoljeni pri teh volitvah z izrečnim mandatom, da do konca izvedejo to politiko. 2. Da so se stranke, iz katerih je sestavljena današnja vlada, po načinu, na kateri so izpeljale volitve, izključile za sedaj iz vsakega sodelovanja v dovršitev narodnega sporazuma. Sporazumne stranke niso mogle v današnje sestavljenem parlamentu niti posamezno niti skupno iti v nobeno zvezo z sedanjim radikalnim klubom kot celoto, ker so poslanci tega kluba za geslo proti sporazumu še vedno radi tega, ker sporazumne stranke ne marajo in ne smejo v nobeni obliki odobriti takega načina vršitev voli-

tev, ker bi to značilo za bodočnost, da so vsa jamstva za pravo in red v državi navidezna. 3. Da je kljub vsemu nasilju, pritiskom in potvorbam že danes jasno, da je večina ljudstva za politiko sporazuma in da bi pri svobodnih volitvah prišlo tudi vsem do najsijajnejšega in najpopolnejšega izraza. 4. Da so sporazumne stranke z ozirom na vsa pooblastila dolžne še bolj odločno nadaljevati delo za dovršitev sporazuma.

Potem ko so pretresali vsa nadaljna vprašanja, ko se je ugotovilo popolno soglasje v vseh vprašanjih, potem, ko so v posebnem načrtu določili glavne točke skupnega programa, je bilo sklenjeno, da združene stranke sestavijo stalno politično zajednico pod imenom Blok narodnega sporazuma in ljudske demokracije, čigar činitelji bodo predstavniki, ožji in širši izvršilni odbor in plenarne seje narodnih poslancev bloka.

Zastopniki strank bloka narodnega sporazuma ugotavljajo, da vlada protustavno in protizakonito drži v zaporu izvoljene narodne poslance, četudi bi jih morala oblast po izrečnih določbah člena 81. ustave in člena 108. poslovnika za narodno skupščino pustiti na svobodo, čim so bili izvoljeni za narodne poslance. Razlog za to odredbo ustave in zakona je ravno ta, da ne dopusti, da bi nevestna vlada zapirajoč narodne poslance v številu, ki ji je potrebno, vplivala na sestavo verifikacijskega odbora in s tem na končno sestavo narodne skupščine.

Zastopniki bloka narodnega sporazuma ugotavljajo, da je tako postopanje brez vsake zakonite podlage in vsled tega čisto nasilje, in izjavljajo, da bodo sporazumne stranke v slučaju, če bi vladno nasilje preprečilo izvolitev čeprav samo enega narodnega poslanca, da ne bi mogel priti na sejo narodne skupščine, pod-

Pogreb mons. dr. Antona Medveda.

Koliko znancev ter prijateljev, oboževalcev in onih, ki so ga spoštovali, je imel rajni dr. Medved v življenju, je dokazal njegov veličastni pogreb v soboto popoldne. Najstarejši Mariborčani so rekli po pogrebu: Toliko ljudstva iz vseh stanov še ni videl doslej Maribor pri nobenem sprevedu, kakor pri dr. Medvedovem zadnjem soboto.

Ljudi prešteti, ki so šli v sprevedu in onih, ki so v tesno strnjenih vrstah gledali spreved, ker se niso mogli več uvrstiti, je bilo nemogoče. Dr. Medveda je spremljal na njegovi zadnji zemeljski poti celi Maribor ter zelo veliko ljudi iz mariborske okolice. Pogreb, kakor ga je imel v soboto pokojni dr. Medved, je imel samo on, ker je bil tako od vseh priljubljen, pri vseh znan in od otroka do najstarejšega globoko spoštovan.

Pogreb pokojnega dr. Medveda bo ostal Mariboru in vsem onim, ki so se ga udeležili, v nezabnem spominu.

Pred hišo žalosti in v stolni cerkvi.

Dr. Medved je umrl v mariborski bolnici in od tamkaj so ga prepeljali pod streho njegovega tovariša, g. stolnega župnika Moravca, kamor je pokojni v življenju zahajal najraje. V prtiličju stolnega župnišča so truplo pokojnega položili na mrtvaški oder.

V četrtek, petek in še v soboto predpoldne je bilo stolno župnišče oblegano od Mariborčanov, ki so šli vsi še enkrat pogledat in pokropit svojega ljubljence. Vse te dni je bilo pred hišo žalosti toliko ljudi, da je morala policija kropilce uvrščati, sicer bi bilo prišlo do prerivanja in gneče.

V soboto popoldne pred drugo uro se je napolnil Stolni trg pred župniščem z množicami, zastopniki vojaške in civilne oblasti, z duhovniki, odposlanci raznih uradov, društev in organizacij. Videli smo 7 društvenih zastav, med temi dve orlovski, in sicer mariborskega in ljutomerskega odseka. Duhovnikov je bilo dotovo nad 100. Bili bi pa malodane prihleti vsi iz cele škofije, ako bi ne bil pogreb slučajno v soboto.

Ob 2. uri je prišel pred hišo žalosti gospod škof dr. Karlin v spremstvu kanonikov.

Škof je blagoslovil krsto pred župniščem. Obe mariborski pevski društvi: Glasbena Matica in Drava sta zapeli vsaka po eno kitico od one ganljive »Vigred«.

Nato so prenesli krsto v stolno cerkev, kjer so se pod vodstvom g. škofa pele mrtvaške molitve in je prevzvišeni še enkrat blagoslovil truplo. Po končanem mrtvaških obredih je pokojnemu govoril v slovo gospod škof.

V kratkih, a v srce segajočih besedah nam je slikal pokojnega kot nad vse dobrega človeka, moža visoke učenosti in neustrašenega rodoljubja.

Povdaril je posebno, da je bil nezabni doktor v svojih pridigarških besedah ognjevit kakor apostol Pavel. Po Pavlovem vzgledu je skušal tudi on med Slovenci vse preroditi za Kristusa, oznanjajoč leto za leto besedo božjo po vseh cerkvah širne lavantinske škofije. Prvi in glavni poklic v dr. Medvedovem življenju je bilo oznanjevanje besede božje, druga njegova življenjska naloga mu je bila — šola — vzgoja naše srednješolske mladine. Pokojni dr. Medved je bil v šoli: mojster svojim učencem, njihov junak in dobitnik. Dobrote je delil v šoli kot profesor, a tudi svojo listnico je odpiral in delil dijaštvu denarne podpore v toliki meri, da je umrl kot siromak.

Ljubilo ga je vse, ker je bil najboljši pridigar, najboljši profesor in za vsakega je imel prijazno besedo in tolikanj postrežljivosti, kolikor je bilo v njegovi moči.

vzeli najenergičnejše ukrepe, da preprečijo ustvaritev takega usodepolnega položaja.

Sklepi voditeljev strank narodnega sporazuma ne potrebujejo posebnega razlaganja. Taki so, kot so morali biti z ozirom na položaj v državi in še posebej z ozirom na jasno izraženo voljo večine ljudstva, ki je dalo opoziciji dobrih 300.000 volilnih glasov več kot pa takozvanemu nacionalnemu bloku. Kakor se je narodna volja odločno pokazala, tako bo tudi enotna in složna zveza opozicije v skladu s to voljo zvesto in odločno nadaljevala boj proti nasilju in korupciji ter vodila edino mogočo in koristno politiko bratskega sporazuma med Slovenci, Hrvati in Srbi.

HA-HA-HA

ne boš strgal, ne, imam močno obleko, ker sem kupil sukno v vele trgovini R. STERMECKI v Celju šte. 24, katera razpoliža trpežno sukno m D 60 —, močen še jot m D 70 —, fial kamgarn m D 90 —. Iustrovani cenik s črez 1000 slikami se pošlje vsakemu zastoj, vzorci od sukna ka-garna in razne manufakturne robe pa samo za 8 d in na oglede. Kdor pride z vlakom osebno kupovat, dobi naku u primerno povrnitev vožnje. Naročila črez D 500 — pošta. pr.sta. Trgovci eagros cene.

NOVE KNJIGE.

Božične in druge mladinske igrice. Zbrala S. M. Serafina Zdošek, šolska sestra v Mariboru. Založba Tiskarne sv. Cirila. Obseg 80 strani. Cena 11 D. Knjižico smo že zelo potrebovali. Saj ni bilo za razne božične in druge prireditve dobiti primernih iger. Knjižico tople priporočamo.

Živ pokopan. Po angleškem izvirniku A. Bennetta priredil Paulus. Založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Obseg 144 strani, cena 8 D. To je X. zvezek Cirilove knjižnice. Povest je jako mična, zato bodo gotovo vsi prav radi segli po nji.

Soomniate se Diiaške večerje!

Škof dr. Karlin se je končno poslovil od rajnega kot njegov bivši tovariš pri višjih študijah v Rimu starokrščanskimi in v prve krščanske spomenike vklepanimi besedami, ki se glasijo: Anton, srečen v miru! Škofovim ganljivim besedam je sledila iz ust cerkvenih pevcev na stolnem koru latinska žalostinka. Petje je bilo spremljano od orgel in pozavn.

Izpred stolne cerkve na pokopališče.

Po končanem mrtvaških svečanostih v stolni cerkvi se je začel spreved izpred cerkve na magdalensko pokopališče na Pobrežje. Pogreb je vodil gospod stolni dekan dr. Tomažič ob asistenci dr. Medvedovih tovarišev g. profesorja Vrežeta in braslovškega g. dekana Martina Medved. Sprevedu na čelu je igrala železničarska godba, bili so Orli, duhovščina, za krsto pokojnikovi sorodniki, za temi g. veliki župan ter zastopniki vseh mariborskih oblasti, uradov, organizacij, društev in ljudske množice vseh slojev, stanov in obeh narodnosti.

Spreved je bil dolg od stolne cerkve do Pobrežja in še ob vsaki strani je bilo natrpano polno ljudi, ki so gledali, a niso mogli v vrsto.

Na pokopališču je gospod stolni dekan opravil pogrebne molitve ob odprtem grobu in se med ihtenjem navzočih v kratkih besedah poslovil od nezabnega nam rajnega, kateremu dolguje cela Slovenija trajno hvalni spomin.

Poslovljenim besedam g. dr. Tomažiča je sledila kol zadnje slovo nagrobna pesem »Blagor mu«, katero je pelo društvo Drava.

Tako je torej končala zadnja pot vsem nezabnega nam dr. Medveda. Legel je s pokojnim v grob mož, ki je znal na svoje blago srce pritegniti vsacega, kateremu je bil pridigar, učitelj, prijatelj ter znanec in takih mož je bilo doslej med nami malo, a še ti, ki so bili, so nam žalibog zadnja leta po preobratu legli v prezgodnji grob.